

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 34. Concilium Sardicense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 347.

§. XXXIV.

Concilium Sardicense.

Athan. ap. 2. p. 754. c. 20. Igitur Concilium Sardicæ celebratum utriusque Imperatoris consensu, Imperio, anno ab obitu Constantini Magni undecimo, Eusebio, & Rufino Consulibus, id est, anno 347. Ultra triginta quinque Provinciæ sunt, ex quibus Episcopi convenere, atque inter alias ex Italia, Hispania, Gallia, Africa, Pannonia, Dacia, Thracia, Macedonia, Thessalia, Achaja, Cycladum, Cretæ, Phrygiæ, & aliis Asiæ minoris Provinciis; ex Cappadocia, Galatia, Cilicia, Syria, Mesopotamia, Phœnicia, Palæstina, Arabia, Thebaide, & Ægypto. Episcoporum numerus ferme ad centum, & septuaginta creverat; ex Occidente centum, alii ex Oriente venerant. Hos inter celeberrimi fuere Osius Cordubensis, Protogenes Sardicensis, Protasius Mediolanensis, Severus Ravennatensis, Lucillus Veronensis, Januarius Beneventanus, Vincentius Capuanus, Verissimus Lugdunensis, Maximinus Trevirensis, Euphratas Coloniensis, Gratus Carthagenensis; S. Athanasius, Marcellus Ancyranus, & Asclepas Gazensis ab hoc Concilio non abfuere, cujus pars magna futuri erant. Julius Papa absentiam excusavit, quod timeret, ne schismatici, & hæretici ipso peregrinante

Athan. ad solit. p. 811.

Synod. ad Ju.

grinante gregem suum invaderent; quam Sæculum IV.
 excusationem Patres boni consulere; A. C. 347.
 Legatos vero suos misit Archidamum, &
 Philoxenem Presbyteros, & Leonem Dia-
 conum.

Ex parte Orientalium, seu verius Eu-
 sebianorum, præcipui erant Episcopi
 Theodorus Heracleensis, Narcissus Ne-
 roniadenus, Stephanus Antiochenus,
 Acacius Cæsariensis in Palæstina, Meno-
 phantes Ephesinus, Urfacius, & Valens,
 Quintianus Gazensis, Marcus Arethusa-
 nus, Eudoxius Germaniciensis, Basylus
 Ancyranus, Callinicus Pellusinus, Mele-
 tianus, & famosus Ischyras. Duos se-
 cum Comites adducebant, Musonianum, *Cang. Gloss.*
 & Hefychium, qui Castrensis munere *Gr. & Gloss.*
 fungebatur, id est, Imperatori a cubicu-
 lis erat. Eusebiani in hoc quoque Con-
 cilio ope potestatis Sæcularis, sicut alias *lat.*
 consueverant, dominaturos se sperabant, *Athan. 2.*
 inde haud segniter advehebantur. *apol. p. 754.*
& ad solit. p. 818.

At ubi ipsis compertum fuit, Occi-
 dentalibus solum Osium præfuturum, Ju-
 dicialium fore pure Ecclesiasticum, nihil a
 Comitum, nihil a militum præsentia spe-
 randum, male ominantis conscientiaæ sti-
 mulis turbari cœpere. Athanasium,
 aliosque accusatos, quos, comparere
 non ausuros, crediderant, liberrime ibi
 versari cernebant. Attoniti etiam vi-
 debant, contra se ipsos ex diversis Eccle-

Cum hæc omnia scirent, tamen, ut ^{Sæculum IV.} A. C. 447.
 causæ suæ fidere crederentur, Sardicam
 ire statuerant, quo vero ubi advenerunt,
 Palatio, quod occupaverant, se includen-
 tes, alter in alterius aures musitare: lon-
 ge alia, quam expectabamus, invenimus; ^{ad solit. p.}
 Comites adduximus, sed huic ^{818.} *Judicio non*
intereverunt. Nihil certius, quam futura
damnatio nostra. Omnes scitis, qualia ^{Concilium}
Imperatorum mandata sint. Athanasius ^{Sardicense.}
acta inquisitionis in Mareotide tenet, qui-
bus innocentiam suam, & opprobrium no-
strum probet. Quid ergo hic facimus?
causas prætexamus, & discedamus; satius
est fugere, ut ut probrosus sit, quam con-
vinci, & calumniatores declarari. Si
fugerimus, partes nostras ab interitu sal-
vabimus; si absentes damnamur, Impera-
tor tuebitur, nec ex Ecclesiis nostris pelli
patietur. Hæc tunc erant Eusebianorum
consilia. Osius, aliique Episcopi, sæpe
iis collocuti, referebant, quantum Atha-
nasius, & cæteri accusati bonæ causæ
confiderent; vos vero, inquiebant: si
judicium timetis, quare venistis? aut com-
parendum non erat, aut persistendum. Ec-
ce Athanasius, iique, quos absentes accusa-
batis, sistunt se, ut eos convincatis, si con-
vincere potestis; si autem probare promit-
titis, quod non potestis, calumniatores estis
manifesti. Non alia vos in judicio sen-
tentia manet.

Sæculum IV.

A. C. 347.

*Epist. Syn.
ad Alex.
item epist.
ad omn.
Episc.*

*Ep. Pseud.
Synod.*

Talia Concilii Patres sæpe Orientalibus tam viva voce, quam scripto demonstrarunt; primo Eusebiani causabantur, se Occidentalibus ideo jungi non posse, quod cum Athanasio, Marcello, & aliis accusatis communicarent; eos etiam sedere, & in Ecclesia ad consultandum admitti; (hic, Patres de more in Ecclesia sedisse, & cum iis SS. Myſteria celebrasse, adnotatur) petebant ergo, ut ante omnia alia Occidentales Athanasium, & reliquos a sua communione excluderent; hi contra monstrare, se, si id facerent, contra æquitatem peccaturos, nec omnino esse possibile, cum Athanasius pro causa sua non modo Julii Pontificis sententiam, sed etiam octoginta Episcoporum testimonium allegare posset. Orientales dicebant, Athanasium, Marcellum, & alios, qui accusati fuerant, in Conciliis fuisse damnatos, a quibus non daretur appellatio, eo minus, quod plerique testes, iudices, & alii, ad discutiendam causam necessarii, humanis excessissent. Respondum est, Concilium Sardicense hunc in finem fuisse convocatum, ut hæc ipsa, ita dicta iudicia, in trutina expenderentur; adesse jam Athanasium, iudicium postulantiem, quia absens fuisset condemnatus; cæterum, omnia acta circa ipsius causam huc esse allata, ut in iudicio legitimo prælegi possent.

Tan-

Tandem Orientales ad hoc unum di-
 cendum redacti sunt: *cum ex illis Episco-*
pis sex, qui in Mareotide inquisierant,
quinque abducum inter vivos versentur,
in quemlibet locum, ubi Athanasius crimi-
na commisit, quosdam Episcopos esse mit-
tendos, censemus, si falso accusatus est,
damnationem feremus, nec ultra ab Impe-
ratore, aut Concilio, seu aliis Episcopis
audiendi erimus; si delicta ejus probentur,
vos condemnabimini, nusquam alibi au-
diendi, vos, qui cum Athanasio, jam diu
damnato, communicastis. Hæc proposi-
 tio ab Occidentalibus non accepta, cum
 manifeste ad judicium eludendum in-
 quitionibus supervacuis tenderet, & præ-
 terea, Gregorio in Ægypto dominante,
 Eusebiani omnia pro suo arbitratu acturi
 essent. Osus in Ecclesia, ubi ipse mo-
 rabatur, semel ad se invisentes invitabat,
 ut, quæ contra Athanasium haberent, ex-
 ponerent, fidenter eloquerentur, & æquis-
 simum judicium expectarent. Ubi sæ-
 pius eadem promisisset, addidit; *si coram*
toto Concilio sua in medium asserre nollent,
saltem coram se solo id facerent; fidem
meam interpono; inquebat: si Athana-
sus reus deprehendatur, a nobis certissi-
me rejicietur; & quamvis innocens inve-
niatur, vosque calumniæ convincat, si ta-
men gravissimum vobis accidat, eum reci-
pere, efficiam, ut se mecum in Hispaniam

Sæculum IV.
 A. C. 347.

Concilium
 Sardicense.
 Epist. Osi
 ap. Athan.
 ad solit. p.
 839.

Sæculum IV. *abduci patiatur.* In ea, quæ promitte-
 A. C. 347. bat Osius, Athanasius consentiebat; sed
 ipsis, ejus inimicis, causæ hujus iniqui-
 tas ita erat perspecta, ut hoc, & omnia
 alia, quæ proponebantur, recusarent.

Cœterum quam parum Eusebiani
 Synod. ap. cera mente agerent, Macarius, & Asterius,
 Athan. p. rius, qui eorum ex Oriente itineris socii
 767. fuerant, relictis eorum partibus, Concilii
 Patres certiores fecerant; hi duo Episcopi
 pi narrabant, Eusebianos in isto pro-
 ceptione sæpius consilia agitasse, in quibus
 decrevissent; ubi Sardicam pervenissent,
 nullius se iudicio submissuros, nec cum
 Concilio coituros, sed, postquam suam
 præsentiam cum protestatione significas-
 sent, prompte discessuros. Reipsa etiam
 postquam advenerunt, eos, qui secum ex
 Oriente secuti fuerant, ab ingressu Con-
 cilio prohibuerunt, quibus nequidem pro-
 pius ad Ecclesiam, in qua Concilium age-
 batur, accedere licuit; plures quippe
 erant Episcopi Orientales, sanæ Doctri-
 næ addicti, qui se ab ipsis separassent, nisi
 minis, & promissis fuissent impediti; cu-
 jus rei testes erant Macarius, & Asterius,
 toto itinere oppressionem eorum, & vim
 experti.